

[Grethe Fenger Møller]

andre grupper, f. eks. læger og advokater, således at vi på alle områder inden for arbejdsmarkedet får et forbud mod eksklusivt aftaler.

Jeg vil gerne ved denne anden behandling rette en varm tak til det radikale venstre, fordi jeg finder, at det radikale venstre under hele debatten og gennem betænkningsskildringen har været meget positivt i et forsøg på at finde frem til noget. Fra konservativ side vil vi godt fortsætte dette samarbejde med det radikale venstre.

Jeg vil derfor gerne bede om fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling, hvis det skulle vise sig under debatten, at der er problemer, vi ikke har fået klaret endeligt af. Jeg tror, det er meget væsentligt, at denne sag, som vi alle finder er meget værdifuld, under en eller anden form finder sin løsning, inden folketinget bliver sendt på ferie. Jeg tror, at det er meget afgørende, at vi i folketingssalen og i udvalget i fællesskab kan finde frem til en afklaring, således at vi, når vi fejrer grundlovsdag, også på dette meget væsentlige område har sikret demokratiet på arbejdsmarkedet.

Voigt (FP):

Jeg kan jo begynde, hvor fru Grethe Fenger Møller slap, og fortsætte taksigelserne til det radikale venstre. Jeg mener også, at det radikale venstre, især hr. Bolvig, virkelig har bidraget til, at vi nu har fået belyst en lang række problemer. Der er ingen tvivl om, at med det arbejde, der er gjort fra radikal side, er forslaget blevet klart og tydeligt forbedret, og det skal det radikale venstre have mange tak for. Vi er ligesom det konservative folkeparti rede til at fortsætte samarbejdet med det radikale venstre på dette område.

Det er noget ganske væsentligt for os, at når vi har en forfatning, der bygger på den personlige frihed, så skal vi også sørge for, at vores lovgivning er i overensstemmelse med denne forfatning. Det er, som hr. Bolvig har sagt det mange gange, desværre sådan, at vi har organisationstyranni her i landet. Organisationerne – det gælder Landsorganisationen, det gælder Dansk Arbejdsgiverforening, det gælder Industrirådet og FTF – har alt for stor indflydelse på, hvad der foregår i denne sal. Det er min opfattelse, at vi med dette forslag nu kan leve op til Hørups ord fra

slutningen af sidste århundrede: ingen over og ingen ved siden af folketinget. Vi nærmer os i hvert fald det punkt, hvor vi kan sige, at det er folketinget, der bestemmer, og ikke organisationerne.

Jeg tror godt, man kan sige til det radikale venstre, at de trusler, statsministeren er kommet med, skal det radikale venstre ikke tage særlig alvorligt. Vi har jo så ofte set statsministeren sige i TV med et meget alvorligt ansigt, med panden rynket: det kan regeringen ikke modtage, det må vi tage konsekvenserne af. De radikale ved jo godt, at statsministeren er en rigtig spøgefugl, for han kunne selvfølgelig ikke drømme om at udskrive folketingsvalg på noget så fundamentalt som at give folk en rettighed, de har i henhold til grundloven. Der er ingen statsminister, der er så dum at begå politisk selvmord. Man kan sige meget om vores nuværende statsminister: han har været med til at ødelægge samfundet på så mange områder; han har invalideret det på grund af den politik, han har ført; da han trådte til, gik vi med stok, senere fik vi krykker, og nu sidder vi alle sammen i rullestol. Men at tro, at statsministeren vil udskrive valg på et forslag som det her, tror jeg ikke at de radikale skal hoppe på.

Jeg vil godt afslutningsvis sige, at det jo er på mandag, dette endelig bliver bekræftet. Jeg har forståelse for, at der åbenbart er et uløst problem, nemlig anden del af det beslutningsforslag fra de radikale, som er blevet optrykt i betænkningen. Det er vi selvfølgelig, ligesom de andre partier har givet udtryk for det, villige til at stille som et ændringsforslag.

Herefter står vi i den situation, at der ikke er flere indsigelser. Det radikale venstre har fået opfyldt alle deres ønsker, imødekommet alle deres indsigelser. Vi er villige til at udsette ikrafttrædelsesdatoen til f. eks. 1. januar eller 1. april 1982, således at der, som det rigtigt er anført af hr. Bolvig, bliver lejlighed for regeringen og de implicerede partier i denne situation til at tage en drøftelse i løbet af sommeren og i oktober, november, december, januar, februar og marts, og vi kan såmænd også give dem april med, hvis det bliver nødvendigt.

Men lad os nu få præciseret, at dette er noget vigtigt for vores forfatning, og det er især vigtigt, at vi med lovforslagets vedtagelse på mandag får præciseret, at folk i hen-